

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik (spr.)
Sędziowie:	SA Zbigniew Ducki SA Regina Kurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 maja 2016 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w upadłości układowej

przeciwko L. C.

o zabezpieczenie roszczenia

na skutek zażalenia obowiązanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 3 lutego 2016 r. sygn. akt IX GCo 14/16

postanawia:

1. ***oddalić zażalenie;***

2. ***sprostować oczywistą niedokładność zaskarżonego postanowienia poprzez dodanie do zawartego w nim kilkakrotnie oznaczenia uprawnionego wyrazów: „w upadłości układowej”.***

SSA Regina Kurek SSA Andrzej Struzik SSA Zbigniew Ducki

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2016 roku Sąd Okręgowy w Krakowie udzielił (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zabezpieczenia roszczenia o zapłatę kwoty 141.166,36 zł poprzez zajęcie należącego do obowiązanego L. C. rachunku bankowego w Banku (...) S.A. o numerze (...) do kwoty 141.166,36 zł, wyznaczając uprawnionemu dwutygodniowy termin, liczony od daty otrzymania postanowienia o zabezpieczeniu, do wniesienia pozwu przeciwko obowiązanemu o zapłatę kwoty 141.166,36 zł, pod rygorem upadku zabezpieczenia oraz nadał temu postanowieniu w punkcie I klauzulę wykonalności.

Uzasadniając powyższe orzeczenie sąd I instancji stwierdził, że spełnione zostały obie obligatoryjne przesłanki zabezpieczenia przewidziane w art. 730¹ k.p.c. w szczególności uprawdopodobnione zostało roszczenie, albowiem uprawniona wykazała swe następstwo prawne po S. P. przedstawiając umowę przelewu wierzytelności oraz dokumenty uprawdopodobniające, że temu ostatniemu przysługiwała względem L. C. wierzytelność o zapłatę wskazanej w postanowieniu kwoty z tytułu wynagrodzenia za roboty budowlane, które S. P. wykonał jako podwykonawca na rzecz L. C.. Sąd wskazał przy tym, że L. C. uzyskał zapłatę za te roboty od generalnego wykonawcy. Co do interesu prawnego sąd I instancji stwierdził, że został on uprawdopodobniony poprzez wskazanie zagrożenia

zaspokojenia związane z brakiem prowadzenia od 17 sierpnia 2015 roku przez obowiązującego prac budowlanych związanych z inwestycją na Osiedlu (...), po wypowiedzeniu przez niego umowy uprawnionemu, uchylanie się obowiązującego od oddania wykonanych prac na rzecz uprawnionego pomimo podpisania porozumienia z poprzednim wierzycielem, otrzymanie wynagrodzenie za wykonane prace przy jednoczesnym braku wypłaty należności względem podwykonawców. Potwierdzenie wykonania prac, wysokości zapłaty i obiecanie jej uregulowania, a jednocześnie nieuzasadniony brak zapłaty potwierdza obawę co do możliwości niewykonania zapadłego w przyszłości orzeczenia wobec braku odpowiednich środków finansowych lub majątku. Tezy te wzmacnia zachowanie obowiązującego w stosunku do poprzedniego wierzyciela polegające na unikaniu spisania z uprawnionym umowy będącej bazą do dochodzenia roszczeń od generalnego wykonawcy i inwestora, pomimo uzgodnień.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył obowiązujący L. C., zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz o zasądzenie od uprawnionego na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu postanowieniu obowiązujący zarzucił naruszenie art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że uprawniony uprawdopodobnił interes w udzieleniu zabezpieczenia oraz uprawdopodobnił istnienie dochodzonego roszczenia. Uzasadniając brak uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu skarżący stwierdził, że zaprzestanie wykonywania przez uprawnionego robót budowlanych począwszy od dnia 17 sierpnia 2015 r. nastąpiło w sytuacji, gdy zobowiązanie skarżącego było wykonane niemal w całości, gdyż jego przedmiotem było wykonanie budynków w stanie surowym, a nadto obowiązujący pismem z dnia 15 lipca 2015 r. odstąpił od umowy z uprawnionym z przyczyn leżących po stronie uprawnionego. Zaprzeczył też faktowi uchylania się od oddania wykonanych przez siebie prac budowlanych wskazując na fakt podpisania protokołów zaawansowania robót, zakwestionował fakt otrzymania wynagrodzenia wskazując, że otrzymał jedynie 100.000 zł, podczas gdy przysługiwało mu wynagrodzenie w wysokości 226.260 zł, stwierdził też, że nigdy nie unikał podpisania umowy ze S. P.. Okoliczności te, zdaniem skarżącego, świadczą o braku zagrożenia w osiągnięciu celu postępowania, zaś okoliczności przywołane przez uprawnionego nie świadczą bowiem o złej kondycji finansowej obowiązującego i nawet gdyby były prawdziwe, mogłyby zostać uznane za stwarzające jedynie potencjalną, a nie realną trudność w zaspokojeniu roszczenia. Uzasadniając brak uprawdopodobnienia istnienia roszczenia skarżący odwołał się do faktu ogłoszenia w dniu 7 grudnia 2015 r. upadłości uprawnionego z możliwością zawarcia układu i stwierdził, że na zawarcie umowy nabycia wierzytelności nie wyraził zgody nadzorcy sądowy uprawnionego, umowa ta stanowi natomiast czynność przekraczająca zakres zwykłego zarządu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Rozpoznając zażalenie obowiązującego w pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że istotnie postanowieniem z dnia 7 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy (...)w K. ogłosił upadłość (...) sp. z o.o. z możliwością zawarcia układu, co wynika nie tylko z kserokopii postanowienia dołączonej do zażalenia, ale także z aktualnej informacji z Krajowego Rejestru Sądowego, z którą Sąd Apelacyjny zapoznał się z urzędu. Mając na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 52 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku – Prawo upadłościowe i naprawcze data wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości jest datą upadłości, a zaskarżone postanowienie zostało wydane po tej dacie, na podstawie art. 350 § 1 i 3 w zw. z art. 361 k.p.c. należało sprostować oczywistą niedokładność w oznaczeniu uprawnionego przez uzupełnienie tego oznaczenia wyrazami: „w upadłości układowej”.

Wbrew zarzutowi zażalenia powyższy fakt nie daje podstawy do uznania, że roszczenie uprawnionego nie zostało uprawdopodobnione wobec braku zgody nadzorcy sądowego na nabycie dochodzonej wierzytelności. Zgodnie z art. 76 ust. 3 powołanej wyżej ustawy w jej brzmieniu sprzed dnia 1 stycznia 2016 r., które z mocy art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 roku – Prawo restrukturyzacyjne w rozpoznawanej sprawie ma zastosowanie, upadły sprawujący zarząd własny uprawniony jest do dokonywania czynności zwykłego zarządu, natomiast czynności zakres ten przekraczające wymagają zgody nadzorcy sądowego. Biorąc pod uwagę, że nabywana wierzytelności dotyczyła sfery zwykłej działalności uprawnionego, jako że była związana z wykonywanymi w ramach tej działalności robotami budowlanymi i generującymi ewentualne roszczenia z tego tytułu obowiązkami wobec dalszych podwykonawców, jest prawdopodobne, że jej nabycie mieściło się w granicach zwykłego zarządu, a zatem że wierzytelność została skutecznie

nabyta. Skarżący nie podnosi natomiast żadnych zarzutów co do uprawnienia cedenta, te zaś zostały uwiarygodnione dołączonymi do wniosku o zabezpieczenie dokumentami.

Bezzasadnie obowiązany kwestionuje interes prawny w zabezpieczeniu. Stosownie do art. 730¹ § 2 k.p.c. interes taki istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Nie jest zatem konieczne uniemożliwienie, a wystarczy poważne utrudnienie wykonania zapadłego orzeczenia. Z reguły sytuacja taka zachodzi wtedy, gdy istnieją przesłanki do uznania za uprawdopodobnione, że obowiązany nie ma majątku umożliwiającego egzekucję świadczenia pieniężnego lub też zachowanie obowiązanego wskazuje na wyzbywanie się lub ukrywanie tego majątku albo czynienie go trudnodostępnym dla wierzycieli. W rozpoznawanej sprawie zasadnie sąd I instancji uznał, że przesłanki takie zostały uprawdopodobnione. W szczególności nie jest istotne, z jakich przyczyn obowiązany odstąpił od realizowania umowy z uprawnionym, istotnym jest natomiast, że to odstąpienie powoduje niezyskiwanie dalszych części wynagrodzenia, natomiast nierozliczanie się z podwykonawcami, czemu skarżący nie zaprzeczył, wywołuje istotne wątpliwości co do stanu majątkowego obowiązanego. Wbrew zarzutowi zażalenia dołączone do niego protokoły zaawansowania prac nie dają podstaw do przyjęcia, że roboty objęte umową zostały niemal w całości wykonane, a zestawienie wskazanej przez skarżącego wysokości jego wierzytelności z wysokością wynagrodzenia określonego w umowie twierdzeniu takim wyraźnie przeczy. Trzeba przy tym mieć na uwadze, że z reguły wierzyciel nie ma wiedzy o rzeczywistym stanie zasobów pieniężnych dłużnika i jego możliwościach płatniczych, a zatem prawdopodobieństwo istnienia poważnych trudności w wykonaniu mającego zapaść orzeczenia musi oceniać na podstawie zewnętrznych przejawów zachowania się dłużnika i tylko takie okoliczności może we wniosku o zabezpieczenie powołać. Nie są także wiarygodne twierdzenia obowiązanego, że to nie on, ale jego podwykonawca S. P. uchylał się od zawarcia pisemnej umowy. Nie sposób takiego wniosku wysnuć z kserokopii samego pisma z dnia 17 lipca 2015 roku, przy którym umowa miałaby być przez obowiązanego przesłana S. P., zaś treść § 2 porozumienia z dnia 8 lipca 2015 roku prowadzi do wniosku przeciwnego. Wreszcie nie sposób zrozumieć jaki interes miałby mieć S. P. w uchylaniu się od podpisania umowy.

Okoliczności powyższe wskazują na bezzasadność zażalenia i na podstawie art. 13 § 2 w zw. z art. 397 § 2 i z art. 385 k.p.c. prowadzą do jego oddalenia.

SSA Regina Kurek SSA Andrzej Struzik SSA Zbigniew Ducki